

Astăzi, Duminică, 13 Iulie, 2025

† Aducerea moaștelor Sfântului Cuvios

Dimitrie cel Nou la București

Soborul Sf. Arhanghel Gavriil

Sf. Cuv. Ștefan Savaitul

Sf. Mc. Maria din Persia; Sf. Cuv. Sara

Duminica a V-a după Rusalii (*a Sf. Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic*)

Romani 10

¹ Fraților, bunăvoirea inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu pentru Israel este ca ei să se mântuiască.

² Căci le mărturisesc că au râvnă pentru Dumnezeu, dar nu potrivit cunoașterii¹.

³ Deoarece, necunoscând ei dreptatea lui Dumnezeu și căutând să-și statornicească propria lor dreptate, nu s'au supus dreptății lui Dumnezeu.

⁴ Că sfârșitul² legii este Hristos, spre îndreptățire fiecăruia care crede.

⁵ Într'adevăr, Moise scrie despre dreptatea care vine din lege că

¹ Fără ca această râvnă să fie luminată de cunoașterea adevărului (cum era zelul lui Pavel de dinainte de convertire – vezi Ga 1, 14).

² Grecesul *télos* înseamnă nu numai sfârșit, ci și țință, finalitate, scop, termen final, plinire, realizare, rezultat, consecință, plenitudine, culminație, corolar, desăvârșire, sensuri pe care gândirea teologică a lui Pavel le încorporează, pe toate, în unul și același cuvânt și le fructifică în ideea fundamentală că Legea Veche a luat sfârșit în Iisus Hristos tocmai pentru că El reprezintă plenitudinea ei. Într'o rugăciune liturgică ortodoxă, Hristos este definit drept „plinirea legii și a profeților”. Lectura textului de față făc ca și cum ai citi: Sfârșitul seminței este planta.

omul care o va'ndeplini, prin ea va trăi.

⁶ Dar dreptatea din credință spune așa: **Să nu zici în inima ta: Cine se va sui la cer?** – adică să-L coboare pe Hristos;

⁷ sau: **Cine se va coborî întru adânc?** – adică să-L ridice pe Hristos din morți!

⁸ Dar ce zice?: **Aproape de tine este cuvântul, în gura ta și'n inima ta** – ceea ce'nseamnă cuvântul credinței pe care-l propovăduim.

⁹ Că dacă cu gura ta vei mărturisi că Iisus este Domnul, și'n inima ta crezi că Dumnezeu L-a înviat din morți, te vei mântui.

¹⁰ Căci cu inima crezi în vederea îndreptățirii, iar cu gura mărturisești în vederea mântuirii³.

Tit 3

⁸ Cuvântul e vrednic de crezare, și vreau ca aceste lucruri să le spui răspicat⁴, pentru ca cei ce l s'au încredințat lui Dumnezeu să aibă grijă să fie'n frunte la fapte bune.

³ Paralelă sinonimică distributivă: întrucât îndreptățirea (în fața lui Dumnezeu) este aproape echivalentă cu mântuirea (în Dumnezeu), credința prin inimă și mărturisirea prin grai sunt două căi care duc spre aceeași țință.

⁴ = Să le afirmi cu tărie.

Acestea sunt bune⁵ și folositoare oamenilor.

⁹ Dar de întrebările nebunești și de genealogii⁶ și de certuri și de'n-crucișările de vorbe asupra legii ferește-te: sunt nefolositoare și deșarte.

¹⁰ Pe omul eretic, după întâia și a doua mustrare îndepărtează-l,

¹¹ știind că unul ca acesta s'a înstrăinat⁷ și rățăcește'n păcat⁸, osândit de sine însuși⁹.

¹² Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine, la Nicopole, căci acolo m'am hotărât să iernez.

¹³ Pe Zenas legistul¹⁰ și pe Apollo¹¹ trimite-i înainte, și ai grijă să nu le lipsească nimic.

¹⁴ Ai noștri să învețe și ei să fie'n frunte la fapte bune atunci când trebuința o cere, ca să nu fie ei neroditori.

⁵ Sens dublu: bune și frumoase.

⁶ Vezi nota de la 1 Tim 1, 4.

⁷ Cuvântul original e mai puternic: s'a pervertit; și-a schimbat propria-i natură (asemenea diavolului).

⁸ În sensul: continuă să rățăcească fără capacitatea de a-și mai găsi drumul.

⁹ = Cu care nu mai e nimic de făcut.

¹⁰ Jurisconsultul Zenas nu ne este cunoscut din alte texte.

¹¹ Pentru faimosul Apollo vezi FA 18, 24; 19, 1 și mai ales 1 Co 1, 12; 3, 4-6, 22; 16, 12.

¹⁵ Te îmbrățișează toți cei ce sunt cu mine. Îmbrățișează-i pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Matei 8

²⁸ Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați ieșind din morminte și atât de înfricoșători încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea.

²⁹ Și iată că ei strigau, zicând: „Ce este nouă și Ție¹², Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Venit-ai aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?”

³⁰ Și la o bună depărtare de ei era o turmă mare de porci care păștea.

³¹ Iar demonii Îl rugau, zicând: „Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci”.

³² Și El le-a zis: „Duceți-vă!” Iar ei, ieșind, s'au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s'a repezit de pe stâncă'n mare și a pierit în apă.

³³ Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus totul, și despre cele întâmplare cu demonizații.

³⁴ Și iată, toată cetatea a ieșit în

¹² Expresie ebraică cu înțelesul: Ce ai cu noi?; ce vrei să faci cu noi?; de ce te amesteci în treburile noastre? În fapt, e vocea demonilor.

întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor.

Matei 9

¹ Intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în cetatea Sa¹³.

Ioan 17

¹ Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicându-Și ochii la cer, a zis: „Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,

² așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor acelor pe care I i-ai dat.

³ Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.

⁴ Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

⁵ Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuți, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea.

⁶ Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume.

¹³ Capernaum, orașul Său de reședință, unde venea acum din Gadara.

Ai Tăi erau, și Mie Mi i-ai dat, și cuvântul Tău l-au păzit.

⁷ Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

⁸ căci cuvintele pe care Tu mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M'ai trimis.

⁹ Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

¹⁰ Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și Eu M'am preamărit întru ei.

¹¹ Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt, și Eu la Tine vin. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.

¹² Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n'a pierit, decât fiul pierzării¹⁴, ca să se plinească Scriptura.

¹³ Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s'o aibă deplină întru ei.¹⁵

¹⁴ = Iuda Iscarioteanul.

¹⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată

Tâlcuire

Gadarenii au văzut străina minune săvârșită de Domnul prin izgonirea legiunii de demoni și, totuși, au ieșit – toată cetatea – și

L-au rugat pe Domnul „să plece din hotarele lor”. Nu se vede să se fi purtat față de El cu dușmănie, dar nici de credință n-au dat dovadă. I-a cuprins o frică nelămurită, care-i făcea să dorească doar atât: „Pleacă unde știi, doar lasă-ne în pace”. Acesta este chipul oamenilor care trăiesc liniștiți în avutul lor. În jurul lor, lucrurile s-au rânduiește nu prea rău; ei s-au obișnuit cu această rânduială; nu au nici gând, nici trebuință s-o schimbe, ori s-o înlocuiască și se tem să facă vreun pas nou. Simțind totuși că dacă va veni poruncă de sus, frica de Dumnezeu și conștiința îi vor sili să lepede cele vechi și să primească cele noi, ei fug din răspuțeri de astfel de prilejuri, așa încât, luând ca îndreptățire neștiința, să poată viețui liniștiți cu vechile lor obiceiuri. Așa sunt cei care se tem să citească Evanghelia și cărțile Sfin-

ților Părinți, precum și să poarte convorbiri duhovnicești, de frică să nu-și zgândăre conștiința, care dacă se va trezi, va începe să-i silească a lepăda unele și a primi altele.¹⁶

de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.